

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
manè diſcutienda, in Scholis Medicorum, die Martis vigeſimo-quinto menſis Aprilis, anno M. DCC. LII.

M. ANTONIO PEPIN, Regis Conſiliario & in Portu Breſtenſi Medico Primario, Doctore Medico, Præſide.

An in Vulneribus, ſclopetorum ictu factis, ad præcavendam Gangrænam, inciſiones & aqua maris?

I.

BONI ignoti nulla cupido; mali ignoti curatio nulla. Ad cognitionem cujuſcumque rei conducunt legitimæ definitiones, nothæ verò in errorem inducunt. Malè à quibuſdam neotericis definitur gangræna hiſce verbis: *Gangræna mors*

eſt alicujus partis, id eſt extinctio ſive abolitio perfecta omnis ſensûs & organici motûs. Carnes quibus veſcimur mortuæ ſunt, omni ſenſu motuque organico orbantur, minimè tamen gangrænâ vitiatæ dici debent. Quis mente ſanus eas ederet, ſi tali labe infectas ſuſpicaretur? Etymologiam conſule. Vox γαγγραίνα deducta eſt à verbo γράνειν, hoc eſt, *rodere, exedere.* Hinc inferas gangrænam eſſe morbum carnes exedentem; benè ergò definitur *corruptio ſucci nutritii & fibrarum.*

I I.

SUCCI nutritii nomine intelligimus ſanguinem, & maximè lympham. Hæc balſamica pars eſt purpurei laticis, à quo indeſinenter ſecernitur; peculiarem habet circulationem, propria vaſa, arterias nempè & venas. Dum pura & homogenea per proprios canales motu naturali fertur, cunctas corporis noſtri partes alit, ſervat, auget, deperditaſque reſtituit. Verùm ubi extra vaſa fluit, ubi cum heterogeneis ſocietatem init, mutat indolem; & quæ priùs benigna mater erat, fit medæa ferox, quæ natos laniat; acuitur enim, fermentat, corrumpitur, acerrimam induit naturam, ſolida exedit deſtruitque, unde Gangræna.

I I I.

CORRUPTIONEM ſucci nutritii creant ea omnia quæ ſolidorum debilitatem, fluidorum extrà vaſa effuſionem & ſtagnationem producunt, & ipſorum circularem ſiſtunt motum. Ideò in vulneribus, ſclopetorum ictu factis, maximè pertimeſcenda eſt Gangræna. Ubi adeſt cauſa, non longè abeſt effectus. Plumbea glans, vehementi impulſa motu, omnes in quas ruit partes

comminuit. Dilacerantur nervorum, arteriarum, venarum, tùm ſanguinearum, tùm lymphaticarum, muſculorumque fibræ; undique diffluunt in illis contenti liquores, commiſcentur & torpent. Præterea vaſorum extremitates criſpantur, contrahuntur, & ſuccis advenientibus aditum negant. Nonne imminent fluidorum fermentatio, diſſolutio, ſolidorum ingurgitatio, diſtentio, debilitas, ſtupor, quæ totidem futuræ Gangrænæ cauſæ ſunt & ſigna? Quid agendum? Periculum eſt in morâ. Præcavere malum ſatius eſt quàm mederi. Principiis obſta ne ſerò Medicina paretur.

IV.

MULTIPLEX indicatio, 1°. dilaceratas partes, corpora extranea, glandem ſcilicet & veſtium ſegmenta abſtrahere. 2°. Effuſis & ſtagnantibus fluïdis facilem exitum præbere. 3°. Nimis diſtenſas relaxare fibras. 4°. Ipſarum elaterem reſtituere neceſſum eſt. Hæc omnia patrare valent inciſiones prudenter & induſtriè celebratæ, & aqua maris. Scalpello dilatatur vulnus, auferuntur partes quæ ampliùs coadunari non poſſunt; liber datur aditus ad aliena corpora, liber nocivis humoribus exitus. Aqua maris fluïdum eſt, balſamico ſale refertum; nemo eſt qui inficias eat. Num ipſi denegabitur laxandi, dein corroborandi virtus? Lapides emollit aqua, ſal carnes à corruptione ſervat.

V.

OLIM ſclopetorum ictu facta vulnera dirè tractabant Chirurgi. Veneni timore perterriti, oleo urenti ea ſtatim irrigabant. Quid tum? Atrociſſimis cruciabantur doloribus vulnerati, abſque ullo emolumento;

quin imò, febres, tumores, partium inflammationes hoc immani topico procreabantur. Fauſtè exulavit crudelis illa methodus. Hanc tamen renovare tentant quidam hujus ſæculi autores; illis ne credas. Experientiæ cedat phantaſma. Optimi ſcalpelli, ſolerti manu ducti, & Aquæ maris ope omnis evaneſcet Gangrænæ metus.

Ergò in Vulneribus, ſclopetorum ictu factis, ad præcavendam Gangrænam, inciſiones & aqua maris.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ambroſius Hoſty, Legationis Anglicæ Medicus ordinarius.

M. Anna-Claudius Dorigny.

M. Antonius Ferrein, Profeſſor Regius, Regiæ Scientiarum Academiæ Socius & in Horto Regio Anatomes ac Chirurgiæ Profeſſor.

M. Joannes Mac-Mahon, Regii Noſocomii Colmarienſis Medicus ordinarius.

M. Carolus-Auguſtinus Vandermonde.

M. Bartholomæus Murry.

M. Franciſcus Thiery.

M. Ludovicus-Joannes-Baptiſta Coſnier.

M. Carolus Payen, utriuſque Pharmaciæ Profeſſor.

Proponebat Pariſiis EDMUNDUS-THOMAS MOREAU, Senonenſis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, A. R. S. H. 1752,

A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1752.